

Václav Strojček

Básně k Afroditě

Rukopis © Václav Strejček 2009
Ilustrácie © Gabriela Malíková 2009
Vydavateľ © KAB pre LK GENERÁCIE,
Nové Zámky 2009
Tlač © AZ PRINT s. r. o., Nové Zámky 2009

Zodpovedná redaktorka Jarmila Valicová

**S FINANČNOU PODPOROU
MESTSKÉHO ÚRADU
V NOVÝCH ZÁMKOCH**

ISBN 978-80-968482-9-4
EAN 9788096848294

Básně k Afroditě

jaká je moje poetika

no přece žena když se svlíká

všechno ostatní ihned balím

a kašlu na svět kašlu na rým

přesně tak jak to dělal Adam

dostal jsem křídla a teď padám

do šťastných hloubek k jedné ženě

a tam je všechno dobásněné

první milování neměří se časem

ani na zemi se nekoná

je to jako fluidum jako báseň

lásce postavená ikona

první milování scénář nemá

a ani ho nikdo nečeká

je to vlastně nejkrásnější změna

člověka

tvé kotníčky jsou úžasné

jen po nich oči mohou

šplhat se tam kde světlo nehasne

uprostřed tvojích ebenových nohou

tvé prsy to jsou božská znamení

z kterých se jen tak pro nic neodlétá

do nížin v nichž jsme šťastně zmámeni

tam je můj vesmír – ráj i konec světa

motýl se protáh škvírou našich těl
neříkal nic – jen záviděl
a rosa z jeho křídel ještě mokrá
tvých černých vlasů lehounce se dotkla

litoval asi že je ještě celý
je krásné zemřít mezi dvěma těly
chtěl bych mít také aspoň na chvíli
tu kamikadzi možnost motýlí

být tak jen kapkou

držet se tvého těla

schovat se někam

abys mne nesetřela

anebo mýdlem

které zná všechny taje

tvých štíhlých boků

když vůní polaská je

stát se tím co tě halí

a pozná důvěrně

chtěl bych být oblak páry

v tvé koupelně

chtěl bych mít oči jako ostříž

a jemný být jak vlna od oveček

a s pokorou se k ženě přiblížit

tak nečekaně jako padá večer

řít všechno pouho-pouhým dotykem

slova jsou těžká v tomhle okamžení

dlaní tím nejjemnějším básníkem

otevřít zázrak jímž je lůno ženy

a potom plynout k noci bez konce

k nejvyšším horám které země nemá

a tam se dotknout jenom lehounce

nebetyčných výšin jménem - žena

rád nechám bokem politiku

vydržím klidně celý rok

jestliže ty svůj nahý bok

zabodneš do mne jako dýku

a každý chlap ti promine

když jeho hlavu rozcuchanou

tvé nohy obejmou a vzplanou

jako krev na gilotině

náhlé rozrušení závrat' ze štěstí

tisíc světelných let od léků

prudká jako příval žádné návěští

síla lásky co se vzpíná v člověku

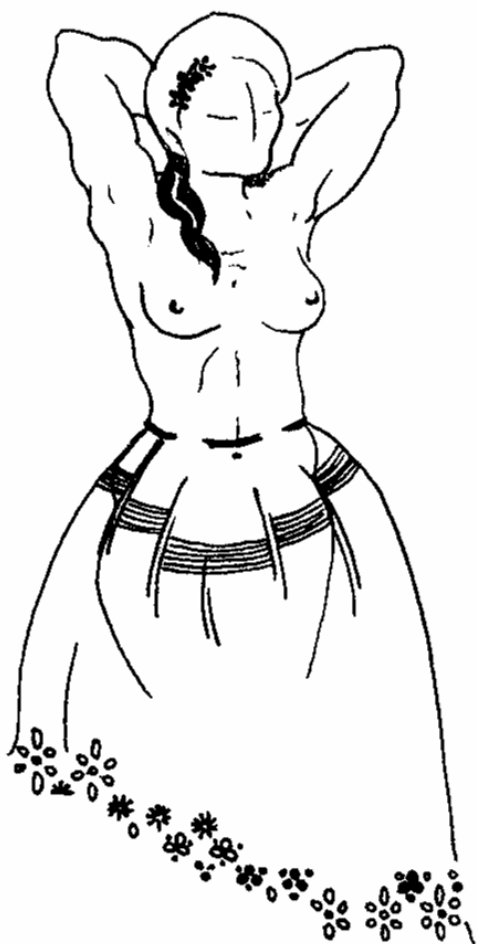
nečekaná velká omamná a sladká

je ta síla nic víc nic méně – cit

něco jako život je to zkrátka

to bez čeho se nedá žít

slovenské dívce

nevysvlékej se z toho kroje
ještě ne je tak nádherný
slunce naň padá do pokoje
nemají na něj moderny

pro oči přímo pastva to je
i když to pod ním též je fajn
mám z toho všeho dobrý dojem
nevysvlékej se z toho kroje
já už tě dávno vysvlékám

vzrušil jsem si tě zadýcháním
tvých tajných míst – jsi prohřátá
jak písek na pláži jak jižní komnata
a už nepředstíráš tiché spaní

něžnostmi nemohu tě zranit
tak dýchám dál a nikam nechvátám
jsi mojí dechem celá provátá
a čekáš jej i z připravených dlaní

tropická tepla – vše vám prominu

jak omámený spěchám do zátoky

kde obdivuji dívek nahé boky

a na rtech traticí se zmrzlinu

i nespoutané nohy na pláži

běžící do vln jako k spasiteli

které pak moře omývá a bělí

ňadra se jako bóje houpají

v pěnlivé tříšti kterou příboj tvoří

pro tyhle chvíle budu chodit k moři

a nezůstanu jenom na kraji

vím kam dáváš tričko po průtrži mračen

kde si sušíš svoje sandály
vidět tvoje tělo byl bych nadšen
ve chvíli kdy jej nic nehalí

vím kde spíš a kde si na polštáři
ze sna křičíš songy protestů
poznám kout kde si kávu vaříš
mažeš chléb chystáš se na cestu

vím kudy chodíš znám tvé zkratky
průchody domů tajný plán
však na tvou lásku to jsem krátký
té už se asi nedočkám

vím o tvém štěstí o tvé vášni
a vnitru mém je z toho tma
vím všechno o tobě – jak zvláštní
když ve tvém srdci nejsem já

zaspala jsi pod lipami – znavená

do tmy svítila ti nahá kolena

viděl jsem už z velké dálky – od plůtku

jak se něco chvěje ve tvém živůtku

od vsi štěkot psů se mísil s koukolem

láska křídla zkoušela si nad polem

vylétěla jako motýl ze džbánku

bylo po únavě bylo po spánku

polibku tvých ten dravý příval

na šelmu mne vždy obrátí
ne ještě jsem tě nedolíbal
a nehodlám s tím přestati

protože rty máš rozžhavené
tak jako ocel před litím
chladit je mne to stále žene
dokud sám přítom nechytím

jsi prostě skvělá při polibku
i když je tady velký hic
jedinou jen mám k tobě výtku
líbej mne prosím ještě víc

to dívčí mládí – záhada

jak bezstarostně v prudkém létě
na keřík kámen na co chcete
si svoje blůzky odkládá

a dokonale přírodní
na vlnách jež jsou oslněny
na klínech chlapců zraje v ženy
podobaje se pochodni

na starém plotě halenka či blůzka

a na lavičce chleba máslový

hned vedle cesta neobvykle úzká

ne do vesnice ale do křoví

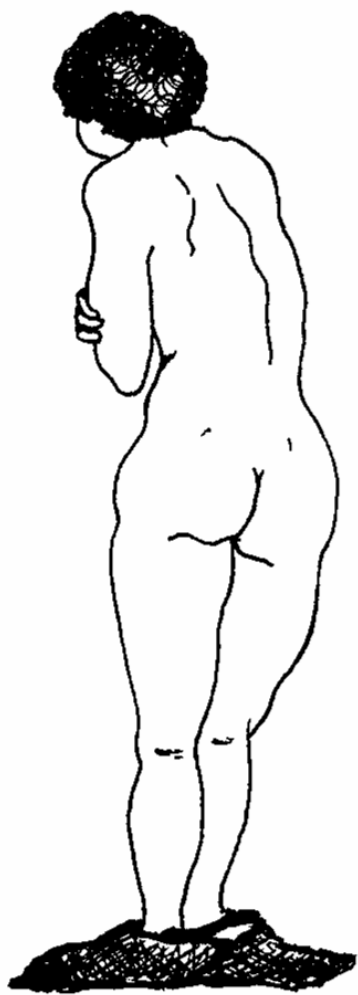
prádlo už uschlo máslo teče z kůrky

z keře však není cítit únava

všechno je čisté jako ze škatulky

jen tahle báseň ta je špinavá

přiběhla – krásná – bez oděvu

všem chlapům náhle vzala zrak

co viděli by – mladou děvu

a žádné stopy po plavkách

takovou moc jen krása mívá

když do dívek se převtělí

v nahotě žen je všechna síla

to bys měl vědět příteli

nechme déšť at' se rozprší
blízkost těl ladí pod deštníkem
líbat se tam je naším zvykem
tak vášnivě jak o duši

bušení kapek na stříšku
nezkříží přece plány naše
jenom mi vadí že jsem Vašek
nebot' mi říkáš Františku

hvězdám šeptáme těch pár slůvek

a měsíček je v úplňku
rty máme ještě od borůvek
jež sbírali jsme do hrnků

přes den kdy ještě slunko hrálo
teď na nebe k té směsici
vypustili jsme velký balón
ke hvězdě slabě zářící

at' také pozná lásky chvění
je těžké někde sama být
možná že je a možná není
že vidíme jen její třpyt

nechci mít prachy jako bohatí
nehodlám bydlet v domě skvělém
pospíchám za tvým nahým tělem
a omámený jsem už na trati

ty omámíš mne prudkou závratí
což představit si ještě nedovedem
omrač mě láskou jejím prudkým jedem
když ušetříš mne potom běda ti

bod tání

zima se tváří jako našťvaná
mrzne až je mi líto tvojí krásy
studené vlny rádio nám hlásí
milování je dobrá ochrana

tak s tebou budu chceš li do rána
abys snad probůh třeba nečetla si
já jsem ta pravá náplast na počasí
i když ti připomínám berana

usměj se na mne bez vrtochy ledna
nech mojí ruku co je neposedná
bod tání se jí najít podaří

kde ho máš lásko neskutečně stálá
snad i bez něho si neroztála
ať – ráno najdou si jej metaři

jak vyzpívat krásu dívek

nejsem slavík – jenom snílek

ale nad sny postavený

je vždy obraz krásné ženy

když se češe myje sklání

nad tím co má z milování

a když svoji ruku hebkou

zapomene nad kolébkou

zrovna když ji ukonejší

bývá žena nejkrásnější

a na polštář ratolesti

padá velká slza – štěstí

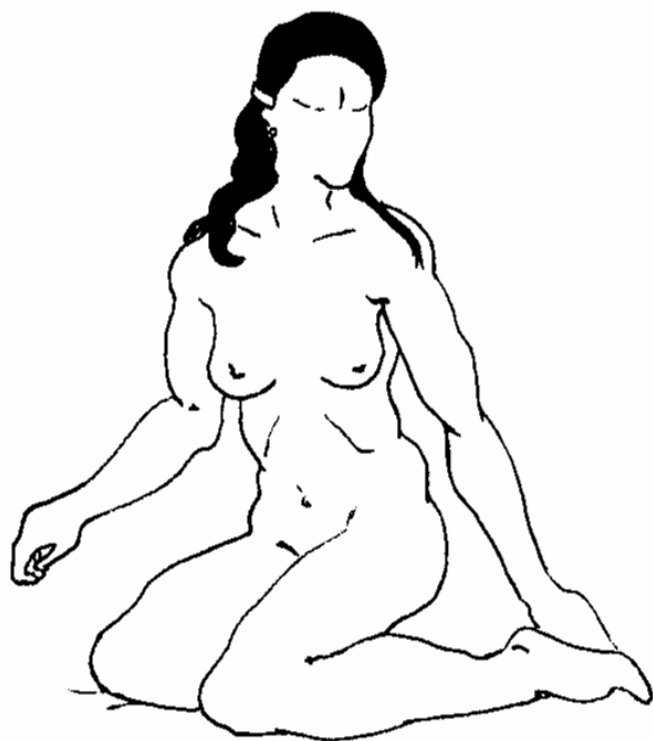
mladá cikánka

je rytmus v ní a ona zpívá
boky se vlní jako klas
je polotmavá polodivá
stále se po mně teskně dívá
a nedává si poločas

vlasý jak uhle v uších šperky
a na krku má korále
dostanu zase od manželky
že jsem jak dítě i když velký
minule měl jsem namále

dívám se jako na zjevení
na tuhle mladou cikánku
tlak se mi zvedá a krev pění
je tohle trestné nebo není
poslat jí tajnou pozvánku

nevím či obdivovat přelet čmeláka

rozkvetlé stromy rozhovory vážek
příroda už mne tolik neláká
když není sama čistě bez překážek

teď ale silně konkuruje jí
tvá linie jak přímo ze žurnálu
a tu mám asi ještě raději
než jarní potok stráň anebo skálu

nad všechny krásy rozevláté země
klene se pyšně tvého těla most
po kterém tiše kráčí přímo ke mně
tvá ebenově pružná maličkost

když nejsi blízko mne šelestí

to v každé prázdné chvílce
stříbrný kroužek na tvém zápěstí
září mi ve vzpomínce

když nejsi nade mnou při psaní
rozletí se má slova za souvratě
pospíchám jako formani
co vozy uvázly jim v blátě

když nejsi tady v přítmí mlhavě
se chvěje věta
a v srdci jako krůpěj na trávě
tvá silueta

mám závrat' ze tvé krásy

i z tvojí prostoty
ze tvých úst co mi hlásí
žeš to ty

jako ta polní tráva
co na ní motýl slét
tím co se nedostává
chystáš se rozechvět

žasnu a omámený
vzdám se ti na stráni
je slyšet šepot ženy
a dětské volání

zralá žena

vrhal jsem se jí do náruče
jak student když jde do třídy
v lásce jsem býval dobrý učeň
nečekal až mne políbí

vroucně se smála nad pokroky
které jsem měl už vrozené
kroužil jsem za ní jako motýl
či čmelák snící o ženě

ze začátku si se mnou hrála
poznámky měla nevhodné
když jsem jí řekl že už je stará
myslel jsem že mě probodne

potom se však hned uklidnila
a dělala to co já chtěl
z očí mi jedla z dlaní pila
jak já kdybych byl učitel

bez výčitek svědomí i trémy

s tebou bych se nechal zašít do basy
do blázince nebo karantény
do extrémního počasí

s tebou bych vydržel na jedné noze
stát v horkém písku pouště nějaké
dal bych ti vše od A po Z
vymazal bych slovo nemáte

s tebou bych se topil na přehradě
zachránil tě s milým úsměvem
jestliže mám ale srdce slabé
nech to tak – potom čert mě vem

tvojí krásou já se neunavím
nikdy nebudu jí plničký
podobáš se na zvonkohru travin
na zelený pláštík rosničky

že máš v sobě poezii strání
nenápadnou plachost od břízy
jarem voní tvoje milování
a je dobře že s ním nemizí

všemi smysly které kotví ve mně
vnímám ženy stálou podobu
tam je síla jež tak vzrušuje mne
od narození až do hrobu

na ženském těle najdeš světa divy

a věř mi chlapče je jich požehnaně
na ženském těle muži všechno slíbí
krev nepoteče ale budeš zraněn

k ženskému tělu přibližuj se vroucně
chovej se jako mniši ve svatyni
buď na ni něžný ona tě neukousne
ještě i ráno zůstaň chvíli při ní

nad ženským tělem neměj světské plány
na dlouho ztrat' se v romantických tmách
nic víc už není než být milovaný
nic víc už není nad slovíčko ach

noc odložila zábrany

a jako nezkrocené zvíře
po kapkách tekla do talíře
měsíce jenž plul nad námi

padá to – ale neprší
to hustá tma se procházela
po vlně lidských rozkoší
a jenom chvíli byla celá

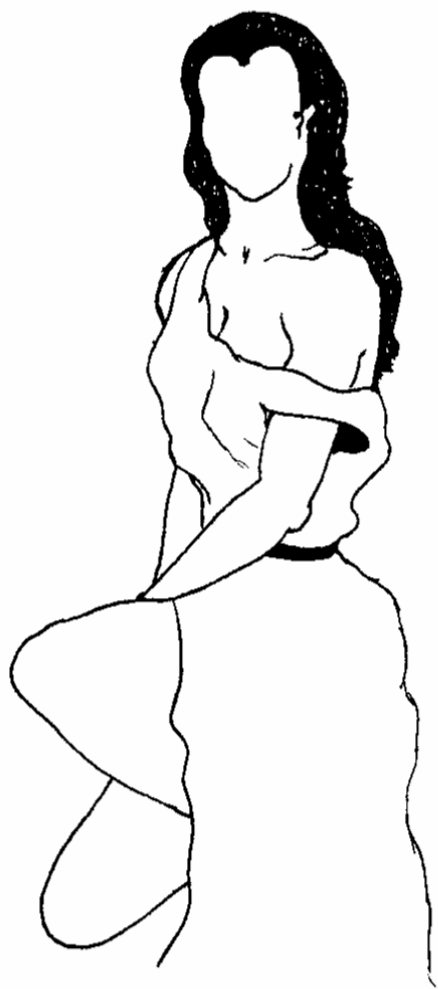
nahoru náhle něco vyletělo

rej divých nocí že se započne
to stokrát znovu nahé ženské tělo
dělá si z mužů zvíře útočné

v čem je ten zázrak moc anebo síla
že napne nás jak struny na kytaru
ten poplach údiv vášeň způsobila
zaoblenost tvých dokonalých tvarů

nad videa a všechny kompaktní disky
nad vším co určitě tě přežije
budou nás muže přitahovat vždycky
žen čarodějné nahé partie

miloval jsem ji – žila na jihu

a já byl mladý dychtiv jejich boků
ještě dnes stále myslím na pihu
na její tváři – na prudký žár v oku

výbuchem sopky z které teče láva
spálila ve mně všechny pochyby
a já byl šťasten jak se někdy stává
a myslel si že mi nic nechybí

po krutém slunci ale přišla zima
po žáru noci je tu ranní chlad
očima krutě severskýma
ledové sbohem přišla mi dnes dát

se ženou život vášný je
když se ti večer oddá celá
a úplně se odkryje
jak obloha pro Galilea

ač ten už dávno nežije
ta jeho věta dál je skvělá
škoda že tvoje partie
jeho tvář nikdy neviděla

starci čekají na dívky

pod brýlemi oči orlí

zajíždí pod podprsenky

a ještě níž kdyby mohli

chvatně pijí z dívčích džbánů

elixír co chuť jim dodá

to je úděl starých pánů

včetně mne a to je škoda

každému dni jsem nevýslovně vděčen

když potkávám v něm hlouček mladých
slečen

ty elixíry co mě probudí

hodí-li po mne očkem ještě k tomu

stojím tam dlouho nechce se mi domů

a zvláštní teplo cítím na hrudi

už padá listí podzim už mi patří

splýváme spolu jako rodní bratři

dokud však dívky o mne zavadí

životu věřím dravému jak řeka

a smrti vzkážu dole at' si nechá

kosu – to nebezpečné nářadí

na termálním koupališti

kam se ženeš starý blázne
za děvčaty do termální lázně
mozek mám z toho na kaši
voda jim prsa nadnáší

a tak se kochám pěkně v teple
nejsou tu staré báby vzteklé
manželky sousedky a tchýně
jen úsměv plave po hladině

utopí se tu sváru ohniska
a plavčík na nikoho nepíská
jediná jenom je zde škoda
nevylezu už na tobogán

autobus v ranní špičce lapá

po dechu jako penzista
mně teplé místo přichystal
pod prsem který chce mně chápát

a neutíká – zůstává
přitom je volný bez podpěry
tak měkký něžně rozechvělý
jak erotická představa

škoda že záhy vystoupí
a na mne si už nevzpomene
já ale dál jsem z něho jelen
a nevím co mám nakoupit

jsi lásko milá nic ti nechybí

jen se mnou prosím nechod' na ryby
které už vědí že vedle té slečny
nebudu pro ně vůbec nebezpečný

šimrám tě na nose křehkou haluzkou
chytám jen to co nosíš pod blůzkou
i rybník sluncem celý prozářen
řekne si k čertu s tímhle rybářem

uplet' si svetrů třeba tisíce
vysávej ve všech bytech ulice
podoj sto ovcí z horské koliby
jen se mnou prosím nechod' na ryby

mladé dívky a já

pod okny jdou jen tak ve svetříku
a je jim sotva šestnáct let
na rtech si nesou ameriku
vyfukují ji v dívčím smíchu
nezbývá než jim závidět

srdce mi zase prudce buší
jak tenkrát ještě za mlada
a červený mám nos i uši
jsem do nich blázen na mou duši
a ledacos mě napadá

nakláním se až lámu květy
na parapetu okenním
jen abych stačil jejich věty

i kouř z té dívčí cigarety
já už se asi nezměním

potom zas zpátky do kuchyně
kde večere je bohatá
drůbež i ryby, hrušky, dýně
už pomalu a vlastně líně
krmím tu svoje vnoučata

vrátím se jistě z říše stínů

jsem tady jenom na stáži

však osedlám si básnivinu

když tvoje ňadra zazáří

usměji se i na Charóna

když bude dělat potíže

dnes nikam nechod' buď jen doma

a prosím zůstaň v negližé

rezignovat je zbalit fídlátka

u dívčích stehů víc se neobjevit
já jsem však dravý jako kosatka
a v tomhle směru absolutní prevít

už zbavil jsem se všeho pozlátka
a nehodlám se bavit být či nebýt
večer k vám zase vlezu na vrátka
neboj se ještě neztrácím svůj kredit

obsah

jaká je moje poetika
první milování neměří se časem
tvé kotníčky jsou úžasné
motýl se protáh škvírou našich těl
být tak jen kapkou
chtěl bych mít oči jako ostrůžky
rád nechám bokem politiku

náhlé rozrušení závrat' ze štěstí
slovenské dívce
vzrušil jsem si tě zadýcháním
tropická tepla – vše vám prominu
vím kam dáváš tričko po průtrži mračen
zaspala jsi pod lipami – znavená
polibků tvých ten dravý příval
to dívčí mládí – záhada

na starém plotě halenka či blůzka

přiběhla – krásná - bez oděvu
nechme déšť at' se rozprší
hvězdám šeptáme těch pár slůvek
nechci mít prachy jako bohatí
bod tání
jak vyzpívat krásu dívek
mladá cikánka

nevím či obdivoval přelet čmeláka
když nejsi blízko mne šelestí
mám závrat' ze tvé krásy
zralá žena
bez výčitek svědomí i trémy
tvojí krásou já se neunavím
na ženském těle najdeš světa divy

noc odložila zábrany
nahoru náhle něco vyletělo

miloval jsem ji – žila na jihu
se ženou život vášný je
starci čekají na dívenky
každému dni jsem nevýslovně vděčen
na termálním koupališti
autobus v ranní špičce lapá
jsi láska milá nic ti nechybí
mladé dívky a já
vrátím se jistě z říše stínů
rezignovat je zbalit fidlátka

Václav Strejček: Básně k Afrodité

Knižnica A. Bernoláka v Nových Zámkoch
pre Literárny klub GENERÁCIE
Nové Zámky, 2009

1. vydanie, jazyk český, 58 strán, náklad 100 ks

Tlačiarne AZ PRINT s. r. o., Nové Zámky, 2009

Mestský úrad Nové Zámky, 2009

PUBLIKÁCIA JE NEPREDAJNÁ